TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2022. gada 8. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Satelītapraide un kabeļu retranslācija – Direktīva 93/83/EEK – 1. panta 3. punkts – Jēdziens "kabeļu retranslācija" – Retranslācijas operators, kam nav kabeļoperatora statusa – Atklātai uztveršanai paredzētu televīzijas vai radio programmu vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta retranslācija ar satelīta starpniecību, ko veic viesnīcnieks, izmantojot parabolisko antenu, kabeli un televīzijas vai radio uztvērējus – Neesamība

Lietā C-716/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa, Portugāle) iesniedza ar 2020. gada 10. novembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 31. decembrī, tiesvedībā

RTL Television GmbH

pret

Grupo Pestana S.G.P.S. SA,

SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro SA,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), D. Gracijs [*D. Gratsias*] un Z. Čehi [*Z. Csehi*],

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 1. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *RTL Television GmbH* vārdā – *J. P. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, advogado,*

– *Grupo Pestana S.G.P.S. SA* un *SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro SA* vārdā – *H. Trocado, advogado,*

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *É. Gippini Fournier*, *B. Rechena* un *J. Samnadda*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2022. gada 10. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 93/83/EEK (1993. gada 27. septembris) par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai (OV 1993, L 248, 15. lpp.), 1. panta 3. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *RTL Television GmbH* (turpmāk tekstā – "*RTL*"), no vienas puses, un *Grupo Pestana S.G.P.S. SA* (turpmāk tekstā – "*Grupo Pestana*") un *SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro SA* (turpmāk tekstā – "*Salvor*"), no otras puses, par to, ka pēdējo minēto vadīto viesnīcu istabās bez iepriekšējas pirmās minētās dotas atļaujas tika nodrošinātas kāda *RTL* kanāla pārraides.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

TRIPS līgums

3 Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (turpmāk tekstā – "*TRIPS* līgums"), kas 1994. gada 15. aprīlī parakstīts Marrākešā un veido Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu 1.C pielikumu, tika apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.).

4 *TRIPS* līguma 9. panta "Saistība ar Bernes konvenciju" 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis ievēro Bernes Konvencijas [par literatūras un mākslas darbu aizsardzību (1971. gada 24. jūlija Parīzes akts), redakcijā, kas izriet no 1979. gada 28. septembra labojuma (turpmāk tekstā – "Bernes konvencija"),] 1.–21. panta un tās Pielikuma prasības. [..]"

5 Šī līguma 14. panta "Izpildītāju, fonogrammu producentu un radio raidījumu organizāciju aizsardzība" 3. punktā ir paredzēts:

"Radioraidījumu organizācijām ir tiesības aizliegt sekojošas darbības, ja tās veiktas bez viņu atļaujas: ierakstīšana, ierakstu reproducēšana, radioraidījumu tālāka bezkabeļu pārraidīšana, kā arī identisku televīzijas pārraižu publisk[a] izplatīšan[a]. Ja Dalībvalstis radioraidījumu organizācijām nepiešķir šādas tiesības, tās pārraižu jautājumā autortiesību īpašniekiem dod iespēju novērst iepriekšminētās darbības saskaņā ar Bernes Konvencijas nosacījumiem."

Bernes konvencija

6 Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punktā ir noteikts:

"Literatūras un mākslas darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības uz:

[..]

2° savu darbu raidījumu jebkādu izziņošanu pa vadiem vispārējai zināšanai vai retranslēšanu ēterā, ja šādu pārraidi veic cita organizācija, nevis tā, kura to darījusi pirmo reizi;

[..]."

Romas konvencija

7 Saskaņā ar Starptautiskās konvencijas par izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību, kas parakstīta Romā 1961. gada 26. oktobrī (turpmāk tekstā – "Romas konvencija"), 3. panta g) punktu ar "retranslāciju" šajā konvencijā saprot "citas raidorganizācijas programmu vienlaicīgu pārraidi".

8 Šīs konvencijas 13. pants "Raidorganizāciju minimālās tiesības" ir formulēts šādi:

"Raidorganizācijām ir tiesības atļaut vai aizliegt:

a) savu programmu tālākpārraidi;

b) raidījumu fiksāciju;

c) reproducēt:
   i) bez atļaujas veiktas raidījumu fiksācijas;
   ii) saskaņā ar 15. pantu veiktas fiksācijas, ja reproducēt paredzēts citiem mērķiem nekā 15. panta noteikumos;

d) savu televīzijas programmu demonstrāciju publikai vietās, kas pieejamas par ieejas maksu; šo tiesību aizsardzības piemērošanas noteikumus nosaka attiecīgās valsts vietējā likumdošana."

Savienības tiesības

Direktīva 93/83

9 Direktīvas 93/83 8.–10., 27. un 28. apsvērums ir formulēts šādi:

"(8) tā kā [..] juridiskā noteiktība, kas ir priekšnoteikums brīvai pārraižu apritei Kopienā, trūkst, ja pāri robežām raidāmās programmas ievada kabeļu tīklos un retranslē pa tiem;

(9) tā kā uz atļauju pamatotas līgumtiesību iegūšanas attīstība jau dod ievērojamu ieguldījumu vēlamās Eiropas audiovizuālās telpas radīšanā; tā kā būtu jānodrošina šādu līgumu turpmāka noslēgšana un būtu iespējami jāveicina to netraucēta piemērošana praksē;

(10) tā kā pašlaik jo īpaši kabeļoperatori nevar būt pārliecināti, ka viņi faktiski ir ieguvuši visas tiesības uz programmām, uz kurām attiecas šāds līgums;

[..]

(27) tā kā programmu kabeļu retranslācija no citām dalībvalstīm ir darbība, kas pakļauta autortiesībām un attiecīgā gadījumā blakustiesībām; tā kā kabeļoperatoram tādēļ ir jāiegūst atļauja no katra tiesību subjekta katrā retranslētās programmas daļā; tā kā saskaņā ar šo direktīvu atļaujas būtu jāpiešķir ar līgumu, ja vien nav paredzēti pagaidu izņēmumi esošo licences sistēmu gadījumiem;

(28) tā kā, lai nodrošinātu, ka līgumu vienmērīgu darbību neapdraud nepiederīgu personu iejaukšanās, kas ir tiesību subjekti atsevišķās programmas daļās, būtu jāparedz, izmantojot pienākumu griezties pēc palīdzības pie autortiesību aģentūras, ekskluzīva kolektīva atļaujas tiesību īstenošana tādā mērā, kā tas ir vajadzīgs kabeļu retranslācijas īpašajām iezīmēm; tā kā atļaujas tiesības kā tādas paliek neskartas un noteiktā mērā tiek reglamentēta tikai šo tiesību īstenošana, tā lai tiesības atļaut kabeļu retranslāciju tomēr varētu nodot; tā kā šī direktīva neietekmē morālo tiesību īstenošanu".

10 Šīs direktīvas 1. panta "Definīcijas" 3. punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā "kabeļu retranslācija" ir sākotnējā no citas dalībvalsts noraidāmā signāla vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta retranslācija, izmantojot kabeļu vai mikroviļņu sistēmu, lai pa vadiem vai pa gaisu, ieskaitot satelītu, raidītu atklātai uztveršanai paredzētas televīzijas vai radio programmas."

11 Saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu "Apraides tiesības":

"Dalībvalstis paredz autoram ekskluzīvas tiesības atļaut atklāti pārraidīt caur satelītu ar autortiesībām aizsargātus darbus [..]."

12 Šīs pašas direktīvas 8. panta "Kabeļu retranslācijas tiesības" 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, lai, retranslējot programmas pa kabeļiem viņu teritorijā, tiktu ievērotas piemērojamās autortiesības un blakustiesības un lai šāda retranslācija notiktu, pamatojoties uz individuāliem vai kopējiem līgumiem starp autortiesību subjektiem, blakustiesību subjektiem un kabeļoperatoriem."

13 Direktīvas 93/83 9. pantā "Kabeļu retranslācijas tiesību īstenošana" ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, lai autortiesību subjektu vai blakustiesību subjektu tiesības piešķirt vai atteikt kabeļu retranslācijas atļauju kabeļoperatoram varētu īstenot tikai caur autortiesību aģentūru.

2. Ja tiesību subjekts savu tiesību pārvaldību nav nodevis autortiesību aģentūrai, autortiesību aģentūru, kas pārvalda tās pašas kategorijas tiesības, uzskata par pilnvarotu pārvaldīt viņa tiesības. Ja minētās kategorijas tiesības pārvalda vairāk nekā viena autortiesību aģentūra, tiesību subjekts var brīvi izvēlēties, kura no šīm autortiesību aģentūrām ir uzskatāma par pilnvarotu pārvaldīt viņa tiesības. Šajā punktā minētajam tiesību subjektam ir tās pašas tiesības un pienākumi, kas izriet no līguma starp kabeļoperatoru un autortiesību aģentūru, kuru uzskata par pilnvarotu pārvaldīt viņa tiesības, kā to tiesību subjektu tiesības, kas minēto autortiesību aģentūru pilnvarojuši, un viņš var prasīt šo tiesību ievērošanu laika posmā, kas jānosaka attiecīgai

dalībvalstij un kas nav mazāks par trim gadiem no kabeļu retranslācijas dienas, kura ietver viņa darbu vai citu aizsargātu objektu.

3. Dalībvalsts var paredzēt, ka, ja tiesību subjekts atļauj darba vai cita aizsargāta objekta sākotnējo raidījumu tās teritorijā, tiek uzskatīts, ka viņš ir piekritis neīstenot savas kabeļu retranslācijas tiesības individuāli, bet īstenot tās saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem."

14 Šīs direktīvas 10. pantā "Raidorganizāciju kabeļu retranslācijas tiesību īstenošana" ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, lai 9. pantu nepiemērotu tiesībām, ko raidorganizācija īsteno attiecībā uz saviem raidījumiem, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās tiesības ir pašas raidorganizācijas tiesības vai tās raidorganizācijai nodevuši citi autortiesību subjekti un/vai blakustiesību subjekti."

Direktīva 2001/29/EK

15 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 23. apsvērumu:

"Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām."

16 Šīs direktīvas 1. panta "Darbības joma" 2. punktā ir paredzēts:

"[..] Šī direktīva neskar un nekādi neietekmē esošos Kopienas noteikumus, kas attiecas uz:

[..]

c) autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas programmu raidīšanai ēterā ar satelīta palīdzību un retranslācijai pa kabeļiem;

[..]."

17 Minētās direktīvas 2. pantā "Reproducēšanas tiesības" ir noteikts:

"Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu reproducēšanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji:

[..]

e) raidorganizācijām – attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai šos raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību."

18 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 3. pantu "Tiesības uz darbu izziņošanu un tiesības uz cita tiesību objekta publiskošanu":

"1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

2. Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt publiskošanu, izmantojot vai neizmantojot vadus, tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā:

[..]

d) raidorganizācijām – attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību.

[..]"

Direktīva 2006/115/EK

19 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV 2006, L 376, 28. lpp.) 16. apsvērumu:

"Dalībvalstīm jābūt spējīgām autortiesību blakustiesību subjektiem paredzēt lielāku aizsardzību, nekā to prasa šajā direktīvā izklāstītie noteikumi attiecībā uz raidīšanu un publiskošanu."

20 Šīs direktīvas 7. panta "Fiksācijas tiesības" 2. un 3. punktā ir paredzēts:

"2. Dalībvalstis paredz raidorganizācijām ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt fiksēt to raidījumus neatkarīgi no tā, vai šos raidījumus pārraida pa vadiem vai pa gaisu, ietverot kabeļus vai mākslīgos pavadoņus.

3. Kabeļu izplatītājiem nav 2. punktā paredzēto tiesību, ja tie tikai retranslē raidorganizāciju raidījumus pa kabeļiem."

21 Minētās direktīvas 8. panta "Raidīšana un publiskošana" 3. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis paredz raidorganizācijām ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt retranslēt to raidījumus bez vadiem, kā arī tos publiskot, ja šāda publiskošana notiek vietās, kas pieejamas publikai par ieejas maksu."

22 Šīs pašas direktīvas 9. panta "Izplatīšanas tiesības" 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības padarīt pieejamus sabiedrībai [..]:

[..]

d) raidorganizācijas, attiecībā uz to izgatavotām raidījumu fiksācijām, kā noteikts 7. panta 2. punktā."

23 Direktīvas 2006/115 12. pantā "Saistība starp autortiesībām un blakustiesībām" ir noteikts:

"Blakustiesību aizsardzība saskaņā ar šo direktīvu neskar un neietekmē autortiesību aizsardzību."

Portugāles tiesības

24 *Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos* (Autortiesību un blakustiesību kodekss; turpmāk tekstā – "*CDADC*") 176. panta 9. un 10. punktā ir paredzēts:

"9. Raidorganizācija ir organizācija, kas veic skaņas un attēla raidīšanu, ar raidīšanu saprotot skaņas vai attēla, vai to analoga pārraidīšanu, kuru veic atsevišķi vai kopā, izmantojot vadus vai bezvadu medijus, it īpaši Herca elektromagnētiskos viļņus, optiskās šķiedras kabeli, kabeli vai satelītu, un kura ir paredzēta atklātai uztveršanai.

10. Retranslācija ir kādas raidorganizācijas veikta citas raidorganizācijas raidījuma vienlaicīga translācija."

25 *CDADC* 187. panta "Raidorganizāciju tiesības" 1. punktā ir noteikts:

"Raidorganizācijām ir tiesības atļaut vai aizliegt:

a) savu pārraižu retranslāciju radio;

[..]

e) savu raidījumu atklātu apraidi, kad šī apraide notiek sabiedriskā vietā un par ieejas maksu."

26 1997. gada 27. novembra *Decreto-Lei nº 333/97* (Dekrētlikums Nr. 333/97) (1997. gada 27. novembra *Diário da República I*, I-A sērija, Nr. 275) 3. pants ir formulēts šādi:

"Šajā dekrētā:

[..]

c) "kabeļu retranslācija" ir atklātai uztveršanai domātu sākotnējo televīzijas vai radio raidījumu pārraide sabiedrībai, vienlaikus un pilnībā izmantojot kabeli."

27 Dekrētlikuma Nr. 333/97 8. pantā "Attiecināšana arī uz blakustiesību subjektiem" ir paredzēts:

"[*CDADC*] 178., 184. un 187. panta un šā dekrētlikuma 6. un 7. panta noteikumi ir piemērojami māksliniekiem, skaņu un video ierakstu producentiem un raidorganizācijām, ciktāl tie attiecas uz to izpildi, skaņu ierakstiem, videoierakstiem un raidījumu atklātu satelītapraidi, kā arī ciktāl tie attiecas uz kabeļu retranslāciju."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

28 Sabiedrība *RTL*, kas reģistrēta Vācijā, ietilpst televīzijas satura apraides uzņēmumu konglomerātā, kurš pazīstams ar komercnosaukumu *Mediengruppe RTL Deutschland*. *RTL* kanāls ir viens no viszināmākajiem un Eiropas Savienības vāciski runājošās iedzīvotāju daļas visvairāk skatītajiem televīzijas kanāliem vācu valodā, un tā programmas piedāvā ļoti plašu televīzijas formātu klāstu (filmas, seriāli, izrādes, dokumentālās filmas, sporta pasākumi, ziņas un notikumu apskati).

29 Tehniskā ziņā šo kanālu var uztvert Vācijā, Austrijā un Šveicē, izmantojot visas pastāvošās televīzijas raidījumu uztveršanas iespējas, proti, satelītu, kabeli, *IP*, *OTT*/internetu, kā arī zemes apraides tīklu. Turklāt tas ir bezmaksas kanāls, jo par tā uztveršanu no privātām mājsaimniecībām netiek iekasēta nekāda maksa, un lielākajā daļā uztveršanas iespēju signāls nav šifrēts. Turklāt visu reklāmas finansēšanas avotu izcelsme ir šajās trijās valstīs.

30 Ņemot vērā satelīta signāla tvērumu (satelīts *ASTRA 19,2° E*), šo kanālu tehniski ir iespējams uztvert vairākās citās Eiropas valstīs, tostarp Portugālē, izmantojot parabolisko antenu.

31 Par šī signāla uztveršanu un izmantošanu *RTL* jau ir noslēgusi vairākus licences līgumus gan ar kabeļtelevīzijas operatoriem, gan ar dažām viesnīcām, kas atrodas Savienībā, tostarp Portugālē.

32 *Grupo Pestana*, kas reģistrēta Portugālē, ir sabiedrība, kura nodarbojas ar citu sabiedrību kapitāldaļu pārvaldību. Tai pieder kapitāldaļu vairākums sabiedrībās, kam savukārt pieder vai kas apsaimnieko viesnīcas.

33 *Grupo Pestana* nepastarpināti pieder vismaz 98,98 % kapitāldaļu sabiedrības *Salvor* kapitālā; pēdējā minētā nodarbojas ar viesnīcu nozares darbību un veicināšanu, būvējot viesnīcas vai finansējot to būvniecību un tieši vai netieši piedaloties viesnīcu un līdzīgu struktūru apsaimniekošanā.

34 Ar 2012. gada 7. augusta vēstuli *Mediengruppe RTL Deutschland* Izplatīšanas un autortiesību un blakustiesību starptautiskā departamenta direktors pieprasīja *Grupo Pestana* samaksāt maksu par vairāku šai grupai piederošu kanālu, tostarp *RTL* kanāla, nodošanu izmantošanai sabiedrībai *Grupo Pestana* piederošo sabiedrību apsaimniekoto viesnīcu istabās.

35 2012. gada 12. novembrī *Grupo Pestana* uz šo vēstuli atbildēja, norādot, ka saskaņā ar Portugāles tiesībām viesnīcām nav jāmaksā autoratlīdzība un cita atlīdzība par vienkāršu televīzijas signāla uztveršanu.

36 Uzskatīdama, ka tai ir tiesības atļaut vai atteikt *RTL* kanāla pārraižu uztveršanu un nodošanu izmantošanai, *RTL* pret *Salvor* un *Grupo Pestana* cēla prasību *Tribunal da Propriedade Intelectual* (Intelektuālā īpašuma lietu tiesa, Portugāle), lūdzot šo tiesu atzīt, ka šādai nodošanai izmantošanai vajadzīga tās iepriekšēja atļauja.

37 Turklāt kā kompensāciju par *RTL* kanāla pārraižu retranslāciju un/vai atklātu pārraidīšanu *RTL* pieprasīja, pirmkārt, piespriest *Salvor* un *Grupo Pestana* solidāri samaksāt 0,20 EUR par istabu mēnesī par laikposmu, kurā *Salvor* nodeva minēto kanālu izmantošanai savu viesnīcu istabās, pieskaitot likumiskos procentus, kā arī, otrkārt, piespriest *Grupo Pestana* samaksāt tādu pašu kompensāciju par laikposmu, kurā viesnīcas, ko apsaimniekoja citas tai piederošās sabiedrības, minēto kanālu nodeva vai nodod izmantošanai savu viesnīcu istabās.

38 Visbeidzot, *RTL* lūdza piespriest *Grupo Pestana* kā mātessabiedrībai veikt atbilstošus pasākumus grupas iekšienē, lai tai piederošās sabiedrības nenodotu *RTL* kanālu izmantošanai to apsaimniekotajās viesnīcās, ja nav saņemta iepriekšēja *RTL* atļauja.

39 *Tribunal da Propriedade Intelectual* (Intelektuālā īpašuma lietu tiesa) konstatēja, ka *RTL* kanāla pārraižu uztveršana un nodošana izmantošanai attiecīgo viesnīcu istabās ir atklāta pārraidīšana *CDADC* 187. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē, lai gan netiek maksāta īpaša atlīdzība, lai atlīdzinātu šī kanāla skatīšanos, piemēram, ieejas maksa. Tomēr minētā tiesa nosprieda, ka *RTL* kanāla izplatīšanu nevar uzskatīt par "raidījumu retranslāciju", jo ne atbildētājas pamatlietā, ne prasībā norādītās viesnīcas nav raidorganizācijas. Tādējādi tā noraidīja *RTL* prasījumus, it īpaši prasījumus par kompensācijas samaksu vai tos, kas ir balstīti uz nepamatotu iedzīvošanos.

40 Prasītāja pamatlietā par minēto spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Tribunal da Relação de Lisboa* (Lisabonas apelācijas tiesa, Portugāle), kas apstiprināja pirmās instances spriedumu. Apelācijas tiesa būtībā uzskatīja, ka *RTL* kanāla raidījumu izplatīšana ar koaksiālo kabeli vairākos televizoros, kas uzstādīti atbildētāju pamatlietā apsaimniekoto viesnīcu istabās, nav raidījumu retranslācija, ņemot vērā *CDADC* 176. panta 10. punktā ietverto definīciju.

41 Tad prasītāja pamatlietā vērsās iesniedzējtiesā *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa, Portugāle) ar ārkārtas kasācijas sūdzību, kuru tā pieņēma.

42 Šī tiesa uzskata, ka galvenais jautājums, kas jāatrisina šajā prasībā, ir tas, vai *RTL* kanāla raidījumu izplatīšana ar koaksiālo kabeli attiecīgo viesnīcu istabās ir šo raidījumu retranslācija, kurai saskaņā ar *CDADC* 187. panta 1. punkta a) apakšpunktu vajadzīga raidorganizācijas, šajā gadījumā *RTL*, atļauja.

43 Pirmkārt, abas zemāko instanču tiesas uzskatīja, ka nepastāv retranslācija *CDADC* 176. panta 9. un 10. punkta un Romas konvencijas 3. panta g) punkta izpratnē, jo atbildētājām nav raidorganizācijas statusa.

44 Otrkārt, *RTL* iebilda, ka raidorganizācijām piešķirtās tiesības atļaut un aizliegt savu raidījumu retranslāciju – kas ir nostiprinātas *CDADC* 187. panta 1. punkta a) apakšpunktā, aplūkojot to kopsakarā ar Dekrētlikuma Nr. 333/97 3. un 8. pantu, – attiecas ne vien uz kādas raidorganizācijas veiktu vienlaicīgu citas raidorganizācijas raidījuma translāciju bez vadiem, bet arī uz atklātu retranslāciju, kad, vienlaikus un pilnībā izmantojot kabeli, atklātai uztveršanai retranslē sākotnējo televīzijas vai radio programmu raidījumu, neatkarīgi no tā, vai šīs atklātās retranslācijas veicējs ir vai nav raidorganizācija.

45 Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir šaubas par abu zemākās instances tiesu veiktās *CDADC* un Dekrētlikuma Nr. 333/97 piemērojamo noteikumu interpretācijas saderību ar Direktīvu 93/83, it īpaši jautājumā par to, vai, neraugoties uz *CDADC* 187. panta 1. punkta a) apakšpunkta formulējumu, raidorganizācijām piešķirto tiesību uzskaitījums ir jāuzskata par paplašinātu, ņemot vērā it īpaši Dekrētlikuma Nr. 333/97 un tā oriģinālā avota – Direktīvas 93/83 – noteikumus.

46 Šādos apstākļos *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [..] Direktīvas [93/83] 1. panta 3. punktā paredzētais jēdziens "kabeļu retranslācija" ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aptver ne tikai kādas raidorganizācijas veiktu vienlaicīgu citas raidorganizācijas raidījuma translāciju, bet arī atklātu retranslāciju, kad, vienlaikus un pilnībā izmantojot kabeli, atklātai uztveršanai retranslē sākotnējos televīzijas vai radio programmu raidījumus (neatkarīgi no tā, vai šīs atklātās retranslācijas veicējs ir vai nav raidorganizācija)?

2) Vai televīzijas kanāla pārraižu vienlaicīga izplatīšana ar satelītapraidi, izmantojot viesnīcu numuros izvietotos televizorus, pieslēdzoties koaksiālajam kabelim, ir uzskatāma par šo pārraižu "retranslāciju", kas ir ietverta [..] Direktīvas [93/83] 1. panta 3. punktā minētajā jēdzienā?"

Par lūgumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu

47 Pēc ģenerāladvokāta secinājumu sniegšanas *RTL* ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2022. gada 7. jūnijā, lūdza izdot rīkojumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu atbilstoši Tiesas Reglamenta 83. pantam.

48 Šā lūguma pamatojumam tā būtībā norādīja, ka ģenerāladvokāta sniegtie secinājumi ir balstīti uz vairāku pamatlietas faktiskā, tehnoloģiskā un juridiskā konteksta aspektu nepilnīgu pārbaudi.

49 Jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerāladvokāts, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniedz pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerāladvokāta piedalīšanās. Tiesai nav saistoši nedz šie secinājumi, nedz pamatojums, ar kādu ģenerāladvokāts tos izdara (spriedums, 2022. gada 12. maijs, *Schneider Electric* u.c., C-556/20, EU:C:2022:378, 30. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

50 Saskaņā ar Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklausījusi ģenerāladvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas sākšanu vai atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz tās nolēmumu, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas.

51 Turpretim Eiropas Savienības Tiesas statūtos un Reglamentā lietas dalībniekiem nav paredzēta iespēja iesniegt apsvērumus par ģenerāladvokāta sniegtajiem secinājumiem (spriedumi, 2020. gada 2. aprīlis, *Stim* un *SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 22. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 3. septembris, *Supreme Site Services* u.c., C-186/19, EU:C:2020:638, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Šajā gadījumā *RTL* iesniegtā lūguma atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu mērķis būtībā ir ļaut tai atbildēt uz ģenerāladvokāta secinājumos izdarītajiem konstatējumiem.

53 Šajā ziņā Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokātu, uzskata, ka tās rīcībā ir visa vajadzīgā informācija, lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, un ka visus argumentus, kas nepieciešami nolēmuma pieņemšanai attiecīgajā lietā, lietas dalībnieki ir apsprieduši gan rakstveida procesā, gan mutvārdu procesā Tiesā.

54 Tādējādi nav jāizdod rīkojums atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

55 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu ieviestajā valsts tiesu un Tiesas sadarbības procesā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai atrisināt strīdu, kuru tā izskata. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai uzdotie jautājumi (spriedums, 2022. gada 26. aprīlis, *Landespolizeidirektion Steiermark* (Robežkontroles pie iekšējām robežām maksimālais ilgums), C-368/20 un C-369/20, EU:C:2022:298, 50. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt Tiesai var nākties ņemt vērā tādas Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (spriedums, 2022. gada 24. februāris, *Glavna direktsia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto"*, C-262/20, EU:C:2022:117, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

56 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesībām – ņemot vērā Direktīvas 93/83 1. panta 3. punktā ietverto jēdziena "kabeļu retranslācija" definīciju – ir pienākums raidorganizācijām atzīt ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu raidījumu retranslāciju, ja šo retranslāciju pa kabeli veic struktūra, kas nav raidorganizācija, piemēram, viesnīca. Iesniedzējtiesa uzskata, ka apstiprinošas atbildes gadījumā uz šo jautājumu tai valsts tiesības būs jāinterpretē tādā veidā, kas garantē faktisku šādu tiesību īstenošanu.

57 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar Savienības tiesībām dalībvalstīm savos tiesību aktos ir jāparedz noteikts skaits blakustiesību, kas tādai raidorganizācijai kā *RTL* jāspēj īstenot.

58 Saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem un Savienības pienākumiem, kas izriet no intelektuālā īpašuma jomā piemērojamām starptautiskajām tiesībām, it īpaši Romas konvencijas 13. panta un *TRIPS* līguma 14. panta 3. punkta, šādas tiesības ir:

– Direktīvas 2001/29 2. panta e) punktā paredzētās ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt raidorganizāciju fiksēto raidījumu reproducēšanu neatkarīgi no tā, vai tos translē pa vadiem vai bez tiem, tostarp pa kabeļiem;

– Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētās ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt savu raidījumu fiksāciju publiskošanu, izmantojot vai neizmantojot vadus, tostarp pa kabeļiem, tā, lai ikviens tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā;

– Direktīvas 2006/115 7. panta 2. punktā paredzētās ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt fiksēt to raidījumus neatkarīgi no tā, vai šos raidījumus pārraida pa vadiem vai bez tiem, tostarp pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību;

– Direktīvas 2006/115 8. panta 3. punktā paredzētās ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt retranslēt to raidījumus bez vadiem, kā arī tos publiskot, ja šāda publiskošana notiek vietās, kas pieejamas publikai par ieejas maksu, kā arī

– Direktīvas 2006/115 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētās ekskluzīvās tiesības uz savu raidījumu fiksāciju publiskošanu tās 7. panta 2. punkta izpratnē.

59 Lai gan šī sprieduma 56. punktā paredzētie faktiskie apstākļi acīmredzami neatbilst šo tiesību normu piemērošanas nosacījumiem, joprojām pastāv jautājums, vai tādas ekskluzīvas tiesības kā šajā pašā punktā aprakstītās attiecīgā gadījumā varētu izrietēt no Direktīvas 93/83 1. panta 3. punkta, aplūkojot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punktu, interpretācijas.

60 Šādos apstākļos jāuzskata, ka ar saviem jautājumiem, kas jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 93/83 1. panta 3. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, pirmkārt, ka tas dalībvalstīm uzliek pienākumu raidorganizācijām paredzēt ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt retranslēšanu pa kabeli šīs tiesību normas izpratnē un, otrkārt, ka šādu retranslāciju veido atklātai uztveršanai paredzētu, pa satelītu raidītu televīzijas vai radio raidījumu vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta izplatīšana, ja šo retranslēšanu veic tāda struktūra kā viesnīca.

61 Saskaņā ar Direktīvas 93/83 1. panta 3. punktu jēdziens "kabeļu retranslācija" ir definēts kā sākotnējā no citas dalībvalsts noraidāmā signāla vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta retranslācija, izmantojot kabeļu vai mikroviļņu sistēmu, lai pa vadiem vai pa gaisu, ieskaitot satelītu, raidītu atklātai uztveršanai paredzētas televīzijas vai radio programmas.

62 Tādējādi šajā jēdzienā neietilpst mainīta vai nepilnīga atliktā retranslācija, kā arī retranslācija, kas tiek veikta tajā pašā dalībvalstī, proti, sākotnējās translācijas izcelsmes dalībvalstī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 1. marts, *ITV Broadcasting* u.c., C-275/15, EU:C:2017:144, 21. punkts).

63 Konkrētāk, no tās pašas tiesību normas izriet, ka jēdziens "retranslācija" attiecas tikai uz retranslāciju, izmantojot kabeļus vai mikroviļņu sistēmu, un pēdējā minētā dažās dalībvalstīs – kā tas izriet no pamatojuma izklāsta otrās daļas 11. punkta Priekšlikumā Padomes direktīvai par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai, ko Komisija iesniedza 1991. gada 11. septembrī (COM(1991) 276 *final*), kas ir Direktīvas 93/83 pamatā, – aizstāj kabeļu retranslāciju, ja tā nav ekonomiski dzīvotspējīga. Turklāt sākotnējo translāciju var veikt bez vadiem vai ar tiem, tostarp ar satelītu.

64 Kā iesniedzējtiesa to pamatoti ir uzsvērusi, kabeļu retranslācija šīs tiesību normas izpratnē nenozīmē, ka vienība, kas veic šo retranslāciju, ir raidorganizācija.

65 Protams, no starptautisko tiesību viedokļa ir prasīts "raidorganizācijas" statuss, lai būtu runa par "retranslāciju" Romas konvencijas 3. panta g) punkta izpratnē, jo šis pēdējais minētais jēdziens būtībā atbilst jēdzienam "retranslācija bez vadiem", kas paredzēts Direktīvas 2006/115 8. panta 3. punktā.

66 Tomēr jākonstatē, ka šīs konvencijas 3. panta g) punkts un 13. panta a) punkts nav ņemams vērā jēdziena "kabeļu retranslācija" interpretācijā, jo minētā konvencija tāpat kā *TRIPS* līgums attiecas tikai uz klasisko apraidi ar bezvadu līdzekļiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, Komisija/Padome, C-114/12, EU:C:2014:2151, 3. un 91. punkts).

67 Ir taisnība, ka Direktīvas 93/83 pieņemšanas dienā tās mērķis būtībā bija paplašināt Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2. apakšpunktā ietverto jēdzienu "cita organizācija, nevis tā, kura to darījusi pirmo reizi", lai ierobežotā veidā tikai šīs direktīvas piemērošanas jomā tajā iekļautu arī kabeļoperatorus.

68 Tādējādi Direktīvas 93/83 1. panta 3. punktā ietverto jēdziena "kabeļu retranslācija" definīciju ir skaidri paredzēts izmantot šīs direktīvas "mērķiem".

69 Ņemot vērā iepriekš precizēto, no Direktīvas 93/83 8. panta un 27. apsvēruma izriet, ka tā nedz uzliek dalībvalstīm pienākumu ieviest konkrētas kabeļu retranslācijas tiesības, nedz arī definē šādu tiesību tvērumu. Tajā tikai ir paredzēts dalībvalstu pienākums nodrošināt, lai, retranslējot programmas pa kabeļiem to teritorijā, tiktu ievērotas piemērojamās autortiesības un blakustiesības (spriedums, 2000. gada 3. februāris, *Egeda*, C-293/98, EU:C:2000:66, 24. punkts).

70 Šī direktīva tika pieņemta galvenokārt tādēļ, lai atvieglotu, pirmkārt, satelītu apraidi un, otrkārt, kabeļu retranslāciju, tās 9. pantā sekmējot to, ka autortiesību un blakustiesību subjektu atļauju piešķiršanu raidījuma kabeļu retranslācijai veic autortiesību aģentūras, ņemot vērā, ka saskaņā ar minētās direktīvas 10. pantu šis 9. pants nav piemērojams tiesībām, ko raidorganizācija īsteno attiecībā uz saviem raidījumiem.

71 It īpaši saskaņā ar Direktīvas 93/83 8. panta 1. punktu dalībvalstis nodrošina, lai, retranslējot programmas pa kabeļiem to teritorijā, tiktu ievērotas piemērojamās autortiesības un blakustiesības un lai šāda retranslācija notiktu, pamatojoties uz individuāliem vai kopējiem līgumiem starp autortiesību subjektiem un blakustiesību subjektiem, no vienas puses, un kabeļoperatoriem, no otras puses.

72 Šajā ziņā, vienlaikus aplūkojot Direktīvas 93/83 8., 9. un 27. apsvērumu, jāsecina, ka kabeļoperatoram ir jāiegūst atļauja no katra autortiesību un blakustiesību subjekta attiecībā uz katru retranslētās programmas daļu un, ja vien nav paredzēti pagaidu izņēmumi licences sistēmu gadījumiem, šī atļauja ir jāpiešķir ar līgumu, kas ir vispiemērotākais līdzeklis vēlamās Eiropas audiovizuālās telpas radīšanai, tādējādi garantējot tiesisko drošību.

73 Šādā kontekstā Direktīvas 93/83 28. apsvērumā ir noteikts, ka tās mērķis ir zināmā mērā reglamentēt ekskluzīvo atļaujas tiesību īstenošanu, atļaujas tiesībām pašām paliekot neskartām. Tādējādi šīs direktīvas 9. pantā būtībā ir paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka autortiesību un blakustiesību subjektu tiesības piešķirt vai atteikt raidījuma kabeļu retranslācijas atļauju kabeļoperatoram var īstenot tikai autortiesību aģentūra. Tomēr minētās direktīvas 10. pantā ir precizēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka šis 9. pants nav piemērojams tiesībām, ko raidorganizācija īsteno attiecībā uz saviem raidījumiem, tādējādi kabeļoperatoram ir jārisina sarunas individuāli ar attiecīgo raidorganizāciju, lai iegūtu atļauju, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās tiesības tai ir vai arī tās tai ir nodevuši citi autortiesību vai blakustiesību subjekti.

74 Lai gan Direktīvas 93/83 8. panta 1. punktā paredzētie līgumi saskaņā ar tās 9. un 10. pantā iekļautajiem noteikumiem ir noslēgti ar kabeļoperatoriem, no šiem elementiem izriet, ka šīs direktīvas 8. panta 1. punkts neietekmē autortiesību vai blakustiesību precīzo darbības jomu, kas ir noteikta saskaņā ar citiem Savienības tiesību instrumentiem, piemēram, ar Direktīvu 2001/29 un Direktīvu 2006/115, kā arī valsts tiesībām.

75 Kā izriet no Direktīvas 2006/115 16. apsvēruma, dalībvalstis raidījumu raidīšanai un publiskošanai, ko veic raidorganizācijas, var paredzēt lielāku aizsardzību, nekā tas ir prasīts šīs direktīvas 8. panta 3. punktā. Šāda iespēja nozīmē, ka dalībvalstis raidorganizācijām var piešķirt ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt to pārraižu izziņošanas sabiedrībai darbības, kuras veiktas apstākļos, kas atšķiras no šī 8. panta 3. punktā paredzētajiem, ņemot vērā, ka šādas tiesības, kā paredzēts Direktīvas 2006/115 12. pantā, nekādi nedrīkst skart autortiesību aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 26. marts, *C More Entertainment*, C-279/13, EU:C:2015:199, 35. punkts).

76 Pat ja valsts tiesībās būtu paredzētas raidorganizāciju ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt kabeļu translāciju, Direktīvā 93/83 ir reglamentēta tikai kabeļu retranslācijas tiesību īstenošana attiecībās starp, pirmkārt, autortiesību subjektiem un blakustiesību subjektiem un, otrkārt, "kabeļoperatoriem" vai "kabeļizplatītājiem".

77 Turklāt, ņemot vērā īpašos apstākļus, kādi ir saistīti ar Direktīvas 93/83 izstrādi, jākonstatē, ka tajā ietvertie jēdzieni "kabeļoperators" vai "kabeļizplatītājs", kā ģenerāladvokāts to norādījis secinājumu 73. punktā, nozīmē, ka runa ir par tradicionālo kabeļu tīklu operatoriem.

78 Interpretācija, saskaņā ar kuru jēdzienā "kabeļizplatītājs" Direktīvas 93/83 8. panta 1. punkta izpratnē būtu ietverta ikviena persona, kas veic kabeļu retranslāciju, kura atbilst šīs direktīvas 1. panta 3. punktā aprakstītajām tehniskajām īpašībām, pat ja šīs personas profesionālā darbība nav klasiskās televīzijas apraides kabeļu tīkla apsaimniekošana, patiesībā paplašinātu Direktīvas 2006/115 8. panta 3. punktā paredzēto blakustiesību tvērumu, pielīdzinot tās ekskluzīvām izziņošanas tiesībām, kas Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā ir paredzētas autoriem.

79 Šajā ziņā no Direktīvas 2006/115 8. panta 3. punkta izriet, ka uz raidorganizāciju ekskluzīvām tiesībām atļaut vai aizliegt raidījumu izziņošanu attiecībā pret trešām personām var atsaukties tikai tad, ja šī izziņošana notiek sabiedrībai pieejamās vietās par ieejas maksu. Tomēr tiesa ir nospriedusi, ka nosacījums par ieejas maksas samaksu nav izpildīts, ja šī izziņošana ir papildu pakalpojums, kas bez nošķīruma ir ietverts galvenā atšķirīga rakstura pakalpojuma, piemēram, izmitināšanas viesnīcā pakalpojuma, cenā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 16. februāris, *Verwertungsgesellschaft Rundfunk*, C-641/15, EU:C:2017:131, 23.–26. punkts).

80 Kā izklāstīts šī sprieduma 74. punktā, Direktīvas 93/83 8. panta 1. punkta mērķis nav skart Savienības tiesībās, kā arī dalībvalstu tiesībās definēto autortiesību un blakustiesību tvērumu.

81 Visbeidzot, interpretācija, saskaņā ar kuru jēdziens "kabeļu retranslācija" Direktīvas 93/83 1. panta 3. punkta izpratnē ir piemērojams tikai attiecībām starp autortiesību un blakustiesību subjektiem un "kabeļoperatoriem" vai "kabeļizplatītājiem" šo jēdzienu tradicionālajā izpratnē, atbilst Direktīvas 93/83 izvirzītajiem mērķiem.

82 Kā izriet no šī sprieduma 70.–73. punktā ietvertās analīzes, ir skaidrs, ka tā ir pieņemta galvenokārt, lai atvieglotu kabeļu retranslāciju, sekmējot atļauju piešķiršanu.

83 Šo konstatējumu apstiprina Direktīvas 93/83 8. un 10. apsvērums, no kuriem izriet, pirmkārt, ka laikā, kad šī direktīva tika pieņemta, juridiskā noteiktība, kas ir priekšnoteikums brīvai pārraižu apritei Savienībā, nepastāv, ja pāri robežām raidāmās programmas ievada kabeļu tīklos un retranslē pa tiem, un, otrkārt, ka kabeļoperatori nevar būt pārliecināti, ka faktiski ir ieguvuši visas tiesības uz programmām, uz kurām attiecas šāds līgums.

84 Tāpēc ir jāuzskata, ka tādas struktūras kā viesnīcas neietilpst jēdzienos "kabeļoperators" vai "kabeļizplatītājs" Direktīvas 93/83 izpratnē.

85 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem, kas ir pārformulēti, ir jāatbild, ka Direktīvas 93/83 1. panta 3. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

– tas raidorganizācijām neparedz nekādas ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt kabeļu retranslāciju šīs tiesību normas izpratnē un

– par šādu kabeļu retranslāciju nav uzskatāma vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta televīzijas vai radio raidījumu izplatīšana ar satelītu, kas ir paredzēta atklātai uztveršanai, ja šo retranslāciju veic persona, kura nav kabeļoperators šīs direktīvas izpratnē, piemēram, viesnīca.

Par tiesāšanās izdevumiem

86 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 93/83/EEK (1993. gada 27. septembris) par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai, 1. panta 3. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

– **tas raidorganizācijām neparedz nekādas ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt kabeļu retranslāciju šīs tiesību normas izpratnē un**

– **par šādu kabeļu retranslāciju nav uzskatāma vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta televīzijas vai radio raidījumu izplatīšana ar satelītu, kas ir paredzēta atklātai uztveršanai, ja šo retranslāciju veic persona, kura nav kabeļoperators šīs direktīvas izpratnē, piemēram, viesnīca.**

[Paraksti]